

REPUBLICA MOLDOVA
CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 11 iunie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță și recursul avocatului Dumitru Cojocari în numele inculpaților

Bucur Anton Constantin, născut la 14 martie 1985, originar din reg. Ivanovo Federația Rusă, domiciliat în s. Brăviceni r-l Orhei.

Bucur Artiom Constantin, născut la 26 octombrie 1989, originar și domiciliat în s. Brănești r-l Orhei

1. *Examinat în prima instanță: 15.03.2012-11.06. 2012*
2. *Examinat în instanța de apel: 23.07.2012-24.12.2012*
3. *Examinat în instanța de recurs: 04.03.2013-03.04.2013*

Asupra admisibilității recursului în cauză, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei mun. Chișinău din 11 iunie 2012, Bucur Anton și Bucur Artiom, au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal cu aplicarea art. 79 alin. (1) Cod penal, la amendă de 200 unități convenționale, ce constituie 4000 lei, fiecare.

2. Potrivit sentinței, la 01 ianuarie 2012, în jurul orei 05⁰⁰, Bucur Anton împreună cu Bucur Artiom și Erhan Andrei, aflându-se în restaurantul „Codru” din str. V. Lupu 36/1, or. Orhei, în timpul revelionului, din intenții huliganice, au încălcat în mod grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, după ce Erhan Andrei a provocat un conflict cu cei prezenți în sală, în cadrul căruia a stricat veselă, aplicând violență nepericuloasă față de Bejan Vladimir și Lozovan Marcel, manifestată prin aplicarea loviturilor cu mâinile și picioarele, cu opunerea rezistență față de administrația restaurantului, care a încercat să curme aceste actele huliganice.

Astfel, acțiunile inculpaților Bucur Artiom și Bucur Anton au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

3. Împotriva sentinței au declarat apel:

3.1 Procurorul, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-i condamna pe inculpați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 90 Cod penal și anume: lui Bucur Anton – 4 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei condiționat pe un termen de probă de 2 ani, iar lui Bucur Artiom - 3 ani închisoare, cu termen de probă de 1 an.

În motivarea apelului, a invocat că instanța de fond a încălcat criteriile generale de aplicare a pedepsei și nu a ținut cont de faptul că aplicarea pedepsei cu amendă în privința inculpaților, nu va duce la corectarea și reeducarea acestora, precum și la restabilirea echității sociale, inclusiv a menționat că nu a fost justificată aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

3.2 Inculpații, care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea apelului inculpații au indicat că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată, s-a menționat că Bucur Artiom nu a lovit pe nimeni în acea seară. Declarațiile martorilor Lozovan Ecaterina, Bejan Diana, Lozovan Vasile sînt niște aberații, nu au fost probate prin nimic și nu au suport juridic. Alt aspect care dovedește nevinovăția inculpaților este și faptul că aceștia nu au fost și nici nu sînt de acord cu repararea prejudiciului moral și material care a fost estorcat de la tatăl lor, Bucur Constantin, iar pe cazul estorcării de bani deja a fost depusă o plîngere la CCCEC și la Procuratura Generală. Inculpații au menționat că, în seara de revelion Lozovan Marcel și Bejan Vladimir stăteau la aceeași masă cu procurorii în procuratura Orhei, Savin Sveatoslav și Jumbei Serghei. Este incorectă și calificarea acțiunilor inculpatului Bucur Anton, care nu neagă că ar fi aplicat o lovitură lui Lozovan Marcel, ca apărare la loviturile primite provocându-i leziuni ușoare. Bucur Anton nicidecum nu a dorit să tulbure în mod grosolan ordinea publică, ci doar să stopeze acțiunile grosolane ale lui Lozovan Marcel îndreptate spre Erhan Andrei. Nu a fost prezentată nici o probă care ar confirma vinovăția lui Bucur Anton în încălcarea ordinii publice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, fiind menținută sentința.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și dovedită vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpați, a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept al acestora de a nu se autoincrimina.

4.1 Instanța de apel a menționat că declarațiile inculpaților nu coroborează și nu se completează cu materialele cauzei și sînt în contradicție cu declarațiile părților vătămate Lozovan M. și Bejan V., martorilor Garabajiu A., Bucur D., Bejan D., Lozovan V., Lozovan E., Veverița V., Colun S. Vina inculpaților fiind confirmată și prin materialul probator: raportul de expertiză medico-legală nr. 04/D din 05.01.2012, potrivit căruia lui Lozovan Marcel i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare, cu dereglarea sănătății de scurtă durată (f.d. 28); raportul de

expertiză medico-legală nr. 03/D din 05.01.2012 potrivit căruia lui Bejan Vladimir i-au fost cauzate leziuni corporale neînsemnate (f.d.29); raportul de examinare medico-legală nr. 21 din 06.01.2012, potrivit căruia la Bucur Artiom nu au fost depistate leziuni corporale (f.d.10); raportul de expertiză medico-legală nr.18 din 05.01.2012, potrivit căruia lui Bucur Anton i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare (f.d. 87); procesul verbal de cercetare la fața locului (f.d. 11-12); procesul verbal de confruntare dintre inculpatul Bucur Artiom și partea vătămată Bejan Vladimir (f.d.74); procesul verbal de confruntare dintre inculpatul Bucur Anton și partea vătămată Lozovan Marcel (f.d. 75).

Astfel, apreciind probele menționate, instanța de apel a considerat că acțiunile inculpaților corect au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume - „*huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de două sau mai multe persoane*”, iar încălcarea grosolană de către inculpați fiind exprimată printr-o vădită lipsă de respect, necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității părților vătămate Lozovan Marcel și Bejan Vladimir, prin încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice.

4.2 Instanța de apel a considerat că, argumentele inculpaților au făcut obiectul cercetării în instanța de fond și nu și-au găsit confirmare, iar cele indicate de ei privind atragerea la răspundere contravențională nu întrunesc condițiile necesare, având în vedere și prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2001 „*Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism*”.

4.3 În ce privește apelul procurorului, instanța de apel a considerat motivată și legală aplicarea art. 79 Cod penal, de către instanța de fond, care a reținut faptul că inculpații au recuperat benevol prejudiciul cauzat prin infracțiune, se caracterizează pozitiv, lipsesc circumstanțe agravante, nu au fost anterior judecați, nu s-au eschivat de la urmărirea penală. Pedepsa stabilită de prima instanță inculpaților, va duce la corectarea și reeducarea lor.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către:

5.1 Procuror, care solicită în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În recursul său, procurorul a invocat că instanța de apel nu a apreciat pedeapsa stabilită de prima instanță, în coroborare cu faptele comise de inculpați și consecințele acesteia, nu a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise, a ignorat prevederile art. 75 Cod penal. Consideră că, nu a fost justificată aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, iar pedeapsa stabilită acestora este prea blândă, contrară prevederilor art. 61 Cod penal și nu-și va atinge scopul de corectare a inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lor cât și din partea altor persoane, iar corectarea e posibilă doar cu stabilirea pedepsei - închisoare și executare reală.

5.2 Avocatul D. Cojocari, în numele inculpaților, care solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu remiterea cauzei la rejudecare, în alt complet de judecată.

- În recursul său a invocat că, instanța de apel nu a dat apreciere mărturiilor și probelor în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală și a ignorat declarațiile martorilor apărării, care sînt persoane străine și nu pot avea un careva interes în dosarul dat.

- Deasemenea consideră că există multe divergențe între declarațiile date de părțile vătămate, nu s-a luat în considerație că martorii Lozovan E., Lozovan V. și Bejan D. sunt rude ale părților vătămate și n-au dat declarații obiective. Nu s-a dat o apreciere justă probelor, deoarece la o masă cu părțile vătămate se aflau și procurori din cadrul Procuraturii Orhei, care au influențat desfășurarea obiectivă a urmăririi penale.

- Nu s-a luat în considerație încheierea judecătorului de instrucție din 21 august 2012, care a menționat că nu s-au dat aprecieri corecte privind implicarea lui Bejan V. la săvîrșirea infracțiunii.

- Mai consideră că instanța de apel nu a luat în considerație personalitatea inculpaților, care se caracterizează pozitiv și nu au abateri disciplinare.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a motivelor recursurilor în raport cu materialele cauzei, Colegiul conchide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

6.1 Procurorul invocă în recursul său prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și anume că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, aceste temeuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat de procuror, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent, iar instanța de apel respectând prevederile art. art. 414 - 418 Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, motivîndu-și soluția, care nu contrazice cu dispozitivul hotărîrii sale.

Totodată, avînd în vedere pct. 18 din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.9 din 30.10.2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală” este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectîndu-se normele de drept material sau procesual. Sub acest aspect Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

Referitor la criticele formulate de procuror, enunțate la **pct. 5.1** al prezentei decizii, prin care susține că instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpaților a ignorat prevederile art. 75 Cod penal și nu a justificat aplicarea prevederilor 79 Cod penal, - au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă în prezenta decizie la **pct. 4.3**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, urmează a se constata că recursul declarat de acesta este vădit neîntemeiat.

6.2 În ce privește, recursul avocatului, Colegiul menționează că din textul acestuia nu se conturează nici un temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală.

De menționat este și faptul că, argumentele aduse în recursul avocatului au fost invocate și în cererea de apel, la care instanța de apel deja a dat un răspuns motivat, corect concluzionând că instanța de fond a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar temeiurile invocate de inculpați în cererea de apel, nu și-au găsit confirmare, fiind respinse ca nefondate.

Colegiul penal reține că, instanțele de judecată, în baza probelor administrate și indicate la **pct. 4.1**, în conformitate cu art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților Bucur Anton și Bucur Artiom, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Astfel, Colegiul statuează că, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Referitor la argumentul precum că, instanțele de judecată nu au luat în considerație concluziile din încheierea judecătorului de instrucție din 21 august 2012, care a menționat că nu s-au dat aprecieri corecte privind implicarea lui Bejan V., Colegiul consideră că, indiferent de concluziile din încheierea menționată, acțiunile de huliganism a inculpaților au fost confirmate de probele prezentate de către partea acuzării și cercetate în instanța de judecată.

În opinia instanței de recurs, nu pot fi reținute nici argumentele invocate precum că, instanța de apel nu a luat în considerație personalitatea inculpaților, care se caracterizează pozitiv și nu au abateri disciplinare, or instanțele de judecată au aplicat art. 79 Cod penal, stabilindu-le pedeapsă sub limita prevăzută de legea penală, anume pentru caracteristica lor pozitivă și alte circumstanțe menționate de avocat în recurs.

6.3 În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă

asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele sus expuse, Colegiul conchide că temeiurile indicate de recurenți nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Conducându-se de art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 11 iunie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță și recursul avocatului Dumitru Cojocari în numele inculpaților **Bucur Anton Constantin** și **Bucur Artiom Constantin** în cauza penală în privința acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 aprilie 2013.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Vladimir Timofti

Copia corespunde originalului
Judecător:

Nicolae Gordilă

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti

REPUBLICA MOLDOVA
CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE
DISPOZITIV

03 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 11 iunie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță și recursul avocatului Dumitru Cojocari în numele inculpaților

Bucur Anton Constantin, născut la 14 martie 1986, originar din reg. Ivanovo Federația Rusă, domiciliat în s. Brăviceni r-l Orhei.

Bucur Artiom Constantin, născut la 26 octombrie 1989, originar și domiciliat în s. Brănești r-l Orhei

1. *Examinat în prima instanță: 15.03.2012-11.06. 2012*
2. *Examinat în instanța de apel: 23.07.2012-24.12.2012*
3. *Examinat în instanța de recurs: 04.03.2013-03.04.2013*

În conformitate cu prevederile 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 11 iunie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, declarate de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță și recursul avocatului Dumitru Cojocari în numele inculpaților **Bucur Anton Constantin** și **Bucur Artiom Constantin** în cauza penală în privința acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 30 aprilie 2013.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti